

ANTON POSTL

KRST V JORDANU

olje na platnu, 137 x 90 cm; Blečji Vrh pri Trebelnem, p. c. sv. Antona Padovanskega

ANTON POSTL, DOLENJSKI BAROČNI SLIKAR

Zapis po razstavi v Dolenjskem muzeju v Novem mestu

Pod tem naslovom in na pobudo župnijskega urada v Šentrupertu oziroma tamkajšnjega župnika Janeza Vidica je steklo dokumentiranje Postlovih del. Širše gledano pa je bila obravnava tega slikarja le del obsežnega projekta, ki se nanaša na počastitev 500-letnice dograditve župnijske cerkve v Šentrupertu. V štirih mesecih so bila na terenu pregledana vsa Postlu pripisana dela. Za nekatera se je izkazalo, da niso njegova, za nekaterimi pa se je izgubila sled in jih ni bilo mogoče preveriti. Delo na terenu je navrglo še 29 novih del, tako da se je dokumentiranje zaključilo s kataloško številko 106. Nekaj slik, izbranih za razstavo, je bilo že restavriranih. Za to akcijo pa je bilo restavriranih še 17 slik. V tem času je nastal tudi razstavni katalog, ki je pospremil razstavo v Dolenjskem muzeju v Novem mestu, ki je bila na ogled od 26. septembra do 2. novembra 1997. Izmed 94 kataloških enot v olju je bilo na razstavo vključenih 56 enot oziroma 69 slik, v katalogu pa je reproduciranih 73 podob. Sicer so te številke utrujajoče, a statistično razčlenjevanje pove, da je bila zamisel o predstavitvi Postlovega delovanja realizirana optimalno. Da pa je bilo terensko delo opravljeno v rekordnem času, gre zahvala gospodu Marku Kapusu, ki je od vsega začetka zavzeto usklajeval vsa dela in opravil vsa fotografiranja.

Zbrana dela, ki so v celoti nastala za dolenjske cerkve, so razkrila Antona Postla kot pomembnega slikarja poznega baroka, ki je s pestro vsebino svojih slik obogatil kulturno in religiozno podobo baročne Dolenjske.

Po razstavi bo potrebno odgovoriti še na nekaj vprašanj, ki so se pojavila šele med zbranimi deli na razstavi. Eden takšnih problemov je usoda podobe Poveličanje sv. Frančiška Ksaverja z Vesele Gore (kat.št. 97). Postl je namreč preslikal neko starejše platno in tudi sedANJI videz kaže, da ne gre v celoti za Postlovo delo. Šele skrbnejši pregled je pripeljal do ugotovitve, da Postlov sv. Frančišek prekriva neko figuro. Doslikani so tudi putti na spodnjem delu podobe, medtem ko je obstoječo Marijo z detetom in ostale nebeščane na zgornjem delu slike Postl le vkomponiral v novonastalo vsebino. Zato je na sliki opazna kakovostna razlika med figurami in rentgenski posnetek bo najbrž pojasnil še kaj več. Šele rentgen bo tudi razkril, kaj se skriva pod votivno podobo iz leta 1807 z Žalostne gore (kat.št. 106), kjer se pod Postlovo preslikavo kažejo obris napisa Ex voto 1804. Svojevrsna "preslikava" pa se je prikradla pri sv. Frančišku Ksaverju iz Zdenske vasi (kat.št. 103), kjer se je ob jasni ikonografski predstavitvi svetnika dvakrat pomotoma zapisalo ime njegovega redovnega tovariša sv. Ignacija. Stanje slik v Zdenski vasi (kat.št. 101-104) je še posebej vprašljivo. Leta 1963 so bile sicer restavrirane, a so tako preslikane, da ne povedo ničesar o Postlovem slogu, strokovno restavrirane pa bi bile zanimive, saj so nastale leta 1770.

Pri tako hitrem nastajanju razstave, še zlasti pa kataloga, ni bilo mogoče, da bi se nekatere misli zaokrožile. Poleg tega pa je bilo za 17 restavriranih slik prepozno, da bi jih v katalogu obravnavali v novi

oziroma izvorni podobi, kajti restavrirane so bile tik pred odprtjem razstave. Ta dela pa so še okrepila prepričanje, da imamo pri Postlu opraviti z zanimivim slikarjem, ki presega dosedanje mnenje o skrajno poljudnem slikarju, ki naj bi se na meji podobarstva izražal s trdo risbo in ljudsko ekspresivno. Že Ivan Komelj je opozoril, da je slikar s svojo sicer provincialno likovno govorico le presegel rokodelski nivo in dal močan pečat poznobaročnemu slikarstvu na Dolenjskem. Postlovo slikarstvo je namreč v sozvočju z opremo dolenjskih podružnic, kajti večina baročne opreme je nastala v drugi polovici 18. stoletja. Tej skladnosti pa lahko pripišemo še dejstvo, da so v Postlovi delavnici v Šentrupertu za te cerkve nastajali tudi rezbarska oprema in drugi podobarski izdelki. Tako je Postl v duhu podjetne baročne delavnice lahko prevzel opremo neke podružnice in s svojimi izdelki prispeval k poenotenemu videzu. In takšno sožitje upodobljenih krščanskih zgodb, vtkanih v živahno polihromirane in zlatene oltarje, je bilo okusu takratnega podeželana blizu in je še pozno v 19. stoletje ostalo estetski ideal podeželske podružnice. Tudi za Postlovo provincialno govorico je značilna konservativnost oziroma tradicionalnost glede ohranjanja likovnih prvin, kakršne opredeljujeta slikarstvo in rezbarstvo že v 17. stoletju. Postlovi ekspresivno uviti, okrvavljeni in žilavi Križani pa spominjajo kar na poznogotska razpela. Čeprav na Postlovih delih opazimo kakšno perspektivično nedorečenost ali tu in tam nedosledno naslikan predmet, je v slikanju figur dokaj spreten in pri vtisu celote mu ne moremo odreči baročnega efekta. Morda bi kdo podvomil v Postlovo veljavo ali mu odrekel vidnejše mesto med domačimi poznobaročnimi slikarji. Toda te ugotovitve potrjujejo pravila razvoja likovne ustvarjalnosti, kakršne veljajo v perifernih okoljih. Postlova dela so nam že zaradi števila ohranjenih platen in fresk zgovoren primer te trdoživosti in razvoja likovnih in estetskih vrednot, ki žive v svetu obravnavanega podeželja. Ta razmišljanja in umeščanje Postla med ugledne podeželane oziroma igralce nepogrešljivih stranskih vlog na prizorišču našega poznobaročnega slikarstva so nastali na izhodiščih ocenjevanja njegovih del iz prvega ustvarjalnega obdobja. Na podlagi nekaj datiranih votivnih slik in fresk (npr. v Novi Štifti), ki sodijo v iztekajoče se 18. stoletje, pa sklepamo, da je v slikarjevem delu v poznih osemdesetih letih 18. stoletja nastopila stagnacija in zatem upad kakovosti. Okoli leta 1790 se mu je pridružil sin Andrej, ki pa se najbrž ni povsem posvetil temu poklicu. In ravno to zadnje obdobje je v precejšnji meri krojilo dosedanjo veljavo Postlovega slikarstva.

V katalogu je bilo opozorjeno na Postlovo tehnično obvladanje freske in oljne podobe kot tudi solidno oblikovno znanje, kar govori za Postlov uk v dobri slikarski delavnici. Mnenje, da izhaja iz delavnice freskanta Franceta Jelovška, je bilo glede na njegovo zgodnje delo na Žalostni gori zavrnjeno in na podlagi oljnih del opozorjeno, da Postl izhaja iz delavnice, kjer je bila oltarna podoba v olju še vedno najpomembnejša slikarska naloga. Na povezave z Jelovškom se je pomislilo predvsem ob Postlovih freskah. Med oljnimi slikami pa bi na Jelovškov slog spominjala Marija na sliki iz Blečjega Vrha (kat.št. 1). Samo en primer pa ni dovolj in upoštevati moramo še stilno sozvočje dveh slikarjev, ki sta delovala sočasno. Za primer navedimo Jelovškovo Sv. Družino in kip Immacolate Vida Konigerja, ki se danes nahajata v Narodni galeriji v Ljubljani, kjer opazimo več stilnih podobnosti, čeprav obe deli loči dobrih trideset let.

Prej kot z Jelovškovi pa lahko podobnost Postlovih figur

povežemo z upodobitvami Antona Cebeja. Če jih primerjamo s Cebejevo sv. Apolonijo iz Dobravelj (1768), Marijo z detetom pri kamniških frančiškanih in Marijino sliko v Drtiji (1765), vidimo, da so jim Postlova Marija z Blečjega Vrha in tudi druge njegove svetnice zelo podobne tako v tipiki obraza kot tudi v držah in podobni vlogi draperij. Na Cebeja je bilo v katalogu opozorjeno že pri sliki z Blečjega Vrha Krst v Jordanu (kat. št. 3), ki ji lahko pridružimo še očiščeno sliko sv. Luke iz iste cerkve (kat. št. 4). Čeprav gre za podobno stilno razpoloženje, na kar je bilo opozorjeno že na relaciji Jelovšek-Koniger, pa imamo v primerjavi Cebej-Postl več povezovalnih točk. Gre za podobno izražanje čustvenosti ter držo in način v prostor postavljenih figur mladostnega videza; ozadja so podobno zaprta z enostavno razčlenjeno in konkavno ukrivljeno steno sivozelenih odtenkov. Ne gre pa zanemariti dejstva, da je bil Cebej slikar v olju in fresko tehniki, da je izvrševal tudi načrte za oltarje in priložnostna pozlatarska dela, torej vse, kar lahko zasledimo tudi pri Postlu. Sicer ne vemo za kakšnega Cebejevega pomočnika in tudi glede Postlovega uka ostajamo brez odgovora, a navedene podobnosti Postlovih del s Cebejevimi slikami ostajajo po svoje zgovorne.

Povzetek iz razstavnega kataloga

O poznobaročnem slikarju Antonu Postlu je bilo objavljenih nekaj skopih virov in še ti so se kasneje izgubili. Kot prišlek se je leta 1769 poročil v Šentrupertu na Dolenjskem in tu je imel vsaj do začetka 19. stoletja svojo delavnico. Okoli leta 1790 se mu je pri delu pridružil sin Andrej. Anton Postl je slikal v olju in fresko tehniki. Motivni svet v njegovem slikarstvu so izključno nabožne teme, ki so vsebinsko tako raznolike, da je v tem katalogu med 106 kataloškimimi enotami nad 90 različnih motivov. To pa je ne glede na likovno kakovost njegovih del pomemben kulturnozgodovinski prispevek k poznavanju baročne religioznosti. Postlova dejavnost pa se najbrž ni omejila le na slikarstvo, kajti podpisi na oltarjih, ki so danes vsi uničeni, govore v prid domnevi, da je imel Postl podobarsko delavnico, kjer so poleg slikarskih naročil najbrž izvrševali tudi rezbarska dela. Nobena znana Postlova slika ni podpisana in razen votivnih slik (ex voto) tudi ni datirana. Tako slikarjevega opusa, ki je omejen le na območje Dolenjske, kronološko ni mogoče podrobneje urediti. V okrog 40-letnem delovanju lahko njegovo slikarstvo delimo na dve obdobji. Prvo se začne sredi šestdesetih let in se v poznih osemdesetih letih 18. stoletja prevesi v stagnacijo kakovosti in zamiranje, na kar opozarjajo freske v Novi Štifti iz leta 1800 in votivne slike iz let 1802 in 1804. Na začetku 19. stoletja je dejavnost ostarelega Postla najbrž zamrla, z njim pa tudi podobarska delavnica, saj je skoraj gotovo, da se je sin Andrej, ki je sodeloval z očetom že okrog leta 1790, oprijel eksistenčno varnejšega poklica učitelja in organista.

Na slikarstvo Antona Postla je leta 1970 opozoril Ivan Komelj. V Zborniku za umetnostno zgodovino je objavil razmeroma obsežen seznam del in ga v uvodu stilno opredelil. Glede slikarskih izhodišč meni, da se je Postl najverjetneje šolal pri znanem ljubljanskem freskantu Francu Jelovšku, kar naj bi po mojstrove smrti leta 1764 mlademu slikarju tudi utrlo pot na Žalostno goro nad Mokronogom, kjer je okrog leta 1767 poslikal svete stopnice. Nadalje je opozoril na različno kvaliteto Postlovih del in njegov slog ocenil kot poljudno slikarstvo, ki pa

sicer presega rokodelski nivo. Kljub simpatijam je stroka Postlovo slikarstvo opredelila kot poljudno in ljudsko ekspresivno, na Jelovška oprto slikarstvo: trda risba se pri njem združuje z živim koloritom v zelo dekorativen efekt, kljub temu pa slikarju priznava osebni izraz.

Opravka imamo z doslej znanim Postlom, a v resnici manj znanim slikarjem, sicer njegovo slikarstvo ne bi bilo tako ovrednoteno. Toda sčasoma so prihajala na dan dela, ki so vse bolj opozarjala, da bo potrebno Postlovo slikarstvo na novo ovrednotiti. Izkazalo se je, da se je njegovo slikarstvo ocenjevalo predvsem na podlagi del iz njegovega poznejšega obdobja, ko je bila njihova kakovost že v upadanju.

Na pobudo in s podporo župnijskega urada v Šentrupertu oziroma tamkajšnjega župnika Janeza Vidica je steklo dokumentiranje na terenu. Rezultati opravljenega dela so bili nadvse zadovoljivi, saj so doslej evidentirana dela, ki se jih je nabralo za 106 kataloških enot, osvetlila slikarstvo Antona Postla v dokaj novi luči. Novi pogledi in spoznanja so ga trdneje umestili v čas in prostor poznega baroka na Dolenjskem.

Anton Postl pripada tretji generaciji ustvarjalcev, s katerimi se je nasplošno začel in sklenil zaton baroka. Čeprav so bili še močno prežeti z baročno tradicijo, pa v njihovem delovanju ni bilo več ustvarjalnega žara in duha zrelega baroka. Predvsem so bili konvencionalni poustvarjalci, ki so baročna razpoloženja potegnili še močno čez prag 19. stoletja.

Slikarsko solidno grajeni Postlovi liki niso več junaki v smislu visokega baroka, ampak mladostne in v držah razgibane osebe; celo bradate figure so mladostnega videza in glavni junaki ne prestajajo več krutih mučeništev. Postl odmerja več pozornosti realnim tlem, četudi so ta idealizirana in kulisno dekorativna. Sproščnemu razpoloženju in težnji k dekorativni slikovitosti ustreza živahna barvna skala s prevladujočimi modrimi, rdečimi in okrasnimi odtenki ter variacijami sivozelenih niansiranj, a barvna lestvica na teh platnih ni kričeča. Postlovo barvitost bi lahko strnili v skupni imenovalec poznobaročnega provincialno naglašenega rokokojskega razpoloženja.

Seveda Postlovo slikarstvo še vedno ostaja v mejah provincialne likovne produkcije, a ga že omenjene posebnosti v njegovem slikarstvu, ki so opazne tudi na novoodkritih delih, potrjujejo kot osebnost z izdelanim slogom. Izkazalo se je, da najbrž ne izhaja iz delavnice freskanta Franca Jelovška, temveč se je formiral v neki solidni delavnici, kjer je bila oltarna slika v olju še vedno najpomembnejša slikarska naloga.

Omenjene lastnosti in tudi posebnosti v Postlovem slikarstvu dopolnjujejo dosedanje ocene, da gre za zgolj poljudno in rustikalno slikarstvo. V resnici pa gre za solidno slikarstvo, ki zajema predvsem čas njegovega zgodnejšega obdobja do poznih osemdesetih let 18. stoletja. Glede na stanje slikarstva v obravnavanem času, ki je v glavnem živelo na izkušnjah preteklosti in v cehovsko utesnjenih krogih, lahko Antona Postla zaradi njegovega osebnega izraza in velike produkcije prištejemo k pomembnim predstavnikom poznobaročnega slikarstva v Sloveniji.

Ikonografske teme v Postlovem slikarstvu

Pregled motivov, ki jih srečamo na Postlovih delih, nudi zanimiv vpogled v religiozno kulturo poznobaročnega časa na Dolenjskem. Med

106 kataloško urejenimi enotami, kjer so vsi prizori nabožnega značaja, je kar 97 različnih motivov in svetniških oseb, kar zgovorno priča o ikonografski pestrosti Postlovega slikarstva.

Angeli častijo sv. Rešnje telo: Šentrupert; Vesela Gora pri Šentrupertu. 2x
Angeli z orodji mučeništva: Nova Štifta pri Ribnici; Žalostna gora nad Mokronogom
Bog Oče: Telče
Brezmadežna: Kamnik, muzej; Škrljevo; Zagrad
Elija na ognjenem vozu: Gorenje Jesenice; Retje v Loškem potoku; Sv. Vrh nad Mokronogom
Ex voto: Blečji Vrh pri Trebelnem, 2x; Vesela Gora pri Šentrupertu; Žalostna gora nad Mokronogom
Immaculata, glej Brezmadežna
Jezus z učencema na poti v Emavs: Žalostna gora nad Mokronogom
Jezus pade pod križem: Nova Štifta pri Ribnici; Žalostna gora nad Mokronogom
Jezus pred velikim duhovnikom Kajfo: Žalostna gora nad Mokronogom
Jezus pred Pilatom: Žalostna gora nad Mokronogom
Jezus težek križ nosi: Stopiče
Jezus trpin: Ljubljana, zasebna last
Jezus na vrtu Getsemani; Nova Štifta pri Ribnici; Stopiče; Žalostna gora nad Mokronogom
Jezusa bičajo: Nova Štifta pri Ribnici; Stopiče; Vesela Gora pri Šentrupertu; Žalostna gora nad Mokronogom
Jezusa odvedejo izpred Heroda: Žalostna gora nad Mokronogom
Jezusa pribijejo na križ: Žalostna gora nad Mokronogom
Jezusa snamejo s križa: Žalostna gora nad Mokronogom
Jezusa s trnjem kronajo: Nova Štifta pri Ribnici; Stopiče; Žalostna gora nad Mokronogom
Jezusovo slovo od matere: Nova Štifta pri Ribnici; Žalostna gora nad Mokronogom
Judežev poljub: Nova Štifta pri Ribnici; Žalostna gora nad Mokronogom
Judje tožijo Jezusa Pilatu: Žalostna gora nad Mokronogom
Kamenjanje sv. Štefana: Hrib - Loški potok
Kristus vstane od mrtvih, glej Vstajenje
Križani: Nova Štifta pri Ribnici; Ljubljana, zasebna last
Križanje: Mokronog; Trebelno; Veliki Cirk
Križani z Žalostno Materjo Božjo: Goriška vas pri Škočjanu
Križev pot (14 postaj): Dolž pod Gorjanci; Gabrje pri Brusnicah; Hmeljčič; Krašnji Vrh; Ljubljana, Narodna galerija; Smolenja vas; Stopno; Sv. Gregor; Šentjernejski Vrh
Krst v Jordanu: Blečji Vrh pri Trebelnem
Marija izročila škapulir redovniku: Slape pri Šmarjeti
Marijino kronanje, glej Sv. Trojica krona Marijo
Mati Božja dobrega sveta: Brezovo nad Gabrovko; Draga pri Beli Cerkvi; Retje v Loškem potoku
Nadangel Mihael: Blečji Vrh pri Trebelnem
Nejeverni Tomaž: Blečji Vrh pri Trebelnem; Žalostna gora nad Mokronogom
Noli me tangere: Žalostna gora nad Mokronogom
Obglavljenje sv. Janeza Krstnika: Mali Vinji Vrh
Objokovanje Jezusa: Hrastovica; Okrog
Odrešenik sveta: Hrastovica, Vesela Gora pri Šentrupertu
Oljska gora, glej Jezus na vrtu Getsemani
Peter zataji Jezusa: Žalostna gora nad Mokronogom
Pilat si umiva roke: Žalostna gora nad Mokronogom
Poklon sv. treh kraljev: Ljubljana, Narodni muzej Slovenije
Poveličanje sv. Frančiška Ksaverja: Vesela Gora pri Šentrupertu
Pilat si umiva roke: Žalostna gora nad Mokronogom
Procesija k Sv. Roku: Hrastovica
Priča iz pekla, glej Smledniška legenda
Rožnovenska Mati Božja: Vesela Gora pri Šentrupertu
Smledniška legenda: Blečji Vrh pri Trebelnem

Smrt sv. Frančiška Ksaverja: Škocjan pri Novem mestu
Snemanje s križa: Žalostna gora nad Mokronogom
Sv. Ana Samotretja: Vesela Gora pri Šentrupertu
Sv. Agata: Srobotnik pri Velikih Laščah
Sv. Ana z Joahimom uči Marijo brati: Šmaver
Sv. Anton Padovanski: Blečji Vrh pri Trebelnem; Mokronog
Sv. Barbara: Okrog
Sv. Boštjan: Blečji Vrh pri Trebelnem
Sv. Brikcij vojščak: Sv. Vrh nad Mokronogom
Sv. Cecilija: Jurjevica
Sv. Družina: Hočevje
Sv. Fabijan: Blečji Vrh pri Trebelnem
Sv. Filip: Ravne na Blokah
Sv. Florijan: Ljubljana, zasebna last; Mokronog; Retje v Loškem potoku
Sv. Frančišek Ksaver: Zdenska vas
Sv. Frančišek Ksaver krščuje zamorskega kralja: Dobrnič; Sajevec; Škrljevo
Sv. Frančišek Ksaver umira, glej Smrt sv. Frančiška Ksaverja
Sv. Frančišku Ksaverju rak prinese križ iz vode: Sajevec
Sv. Helena: Mirna
Sv. Izidor: Gorenje Jesenice; Zdenska vas
Sv. Ignacij Lojolski: Škocjan pri Novem mestu
Sv. Jakob st.: Ravne na Blokah; Telče
Sv. Janez Evangelist: Hrastovica
Sv. Janez Nepomuk: Smolenja vas; Škrljevo
Sv. Janez in Pavel: Šmaver
Sv. Jožef z detetom: Rodež; Stična, Slovenski verski muzej; Sv. Gregor; Zaloka
Sv. Jurij v boju z zmajem: Blečji Vrh pri Trebelnem
Sv. Kancijan: Gorenje Jesenice
Sv. Katarina Aleksandrijska: Ljubljana, Narodni muzej Slovenije
Sv. Kozma in Damijan: Blečji Vrh pri Trebelnem; Gorenje Jesenice; Ljubljana, Narodni muzej Slovenije; Ribnica; Šmaver
Sv. Lovrenc: Mokronog; Srobotnik pri Velikih Laščah
Sv. Lucija: Sv. Vrh nad Mokronogom
Sv. Luka: Blečji Vrh pri Trebelnem; Retje v Loškem potoku; Hrastovica
Sv. Marija Magdalena: Ljubljana, Narodni muzej Slovenije
Sv. Matija: Zdenska vas
Sv. Miklavž: Telče
Sv. Marko: Hrastovica
Sv. Matej: Hrastovica
Sv. Nikolaj, glej Sv. Miklavž
Sv. Notburga: Mirna; Zdenska vas
Sv. Ožbolt: Ljubljana, Narodni muzej Slovenije
Sv. Primož in Felicijan: Ljubljana, Narodni muzej Slovenije
Sv. Rok: Blečji Vrh pri Trebelnem; Hrastovica; Retje v Loškem potoku; Srobotnik pri Velikih Laščah
Sv. Rupert: Vesela Gora pri Šentrupertu
Sv. Sebastijan, glej Sv. Boštjan
Sv. Simon Gorečnik: Telče
Sv. škof: Goriška vas pri Škocjanu
Sv. Tilen: Rodež
Sv. Trojica krona Marijo: Tržišče
Sv. Uršula: Ljubljana, Narodni muzej Slovenije; Retje v Loškem potoku; Sv. Vrh nad Mokronogom
Sv. Valentin: Goriška vas pri Škocjanu; Ljubljana, Narodni muzej Slovenije
Sv. vojščak: Blečji Vrh pri Trebelnem
Škapulirska Mati Božja, glej Marija izroča škapulir redovniku
Vstajenje: Žalostna gora nad Mokronogom
Zadnja večerja: Žalostna gora nad Mokronogom
Žalostna Mati Božja: Stična, Slovenski verski muzej
Žene ob praznem grobu: Žalostna gora nad Mokronogom.

ANTON POSTL

SV. RUPERT

olje na platnu, 62 x 49 cm; v zakristiji ž. c. v Šentrupertu